

I Aarhus havde han en stor Ejendom. Men han kunde ikke blive boende derude. Han følte sig forfulgt af baade Mennesker og Aander. Korsgaard led af en Slags religiøs Vanvid, der særlig viste sig om Sommeren. Ude i sin Ejendom gik han om Natten oppe paa Loftet og rullede med store Kugler for ved Støjen at fordrive Aanderne, der forfulgte ham. Men tilsidst turde han som sagt heller ikke være der, *men flyttede ned i en Lystbaad, han havde liggende i Havnen.* Her tilbragte han alle sine Nætter gennem syv Aar. Maaske lykkedes det ham paa den Maade at blive Aanderne kvit, men Menneskene følte han sig stadig forfulgt af, og i Særdeleshed mente han, at Kvinderne efterstræbte ham. Tilslut troede han, at man vilde bore Baaden i Sænk, naar han laa og sov om Natten.

Korsgaard skrev lange Annoncer i Bladene, hvori han frabad sig Aandernes Visit om Natten. Undertiden kunde hans Annoncer være generende nok. F. Eks. averterede han flere

Gange, at han frabad sig en navngiven, meget kendt Enkefrues natlige Besøg. Vedkommende Dame, der levede stille og enkomst paa et Lyststed udenfor Byen, kendte slet ikke Korsgaard.

I Aarhus havde han en stor Ejendom. Men han kunde ikke blive boende derude. Han følte sig forfulgt af baade Mennesker og Aander. Korsgaard led af en Slags religiøs Vanvid, der særlig viste sig om Sommeren. Ude i sin Ejendom gik han om Natten oppe paa Loftet og rullede med store Kugler for ved Støjen at fordrive Aanderne, der forfulgte ham. Men tilsidst turde han som sagt heller ikke være der, *men flyttede ned i en Lystbaad, han havde liggende i Havnen.* Her tilbragte han alle sine Nætter gennem syv Aar. Maaske lykkedes det ham paa den Maade at blive Aanderne kvit, men Menneskene følte han sig stadig forfulgt af, og i Særdeleshed mente han, at Kvinderne efterstræbte ham. Tilslut troede han, at man vilde bore Baaden i Sænk, naar han laa og sov om Natten.

Korsgaard skrev lange Annoncer i Bladene, hvori han frabad sig Aandernes Visit om Natten. Undertiden kunde hans Annoncer være generende nok. F. Eks. averterede han flere Gange, at han frabad sig en navngiven, meget kendt Enkefrues natlige Besøg. Vedkommende Dame, der levede stille og ensomt paa et Lyststed udenfor Byen, kendte slet ikke Korsgaard.

En stor Del af sine Penge brugte Korsgaard til at lade trykke religiøse Traktater for, som han selv forfattede. De var som Regel paa Vers og komplet meningsløse. Disse Traktater gik han selv rundt og delte ud. Han gav aldrig Penge til de fattige. Meldte de sig ved hans Dør, fik de stukket en Pakke Traktater ud. De kunde saa sælge dem, sagde Korsgaard og selv beholde Fortjenesten. Korsgaard var altid, mens han boede i Aarhus, ledsaget af en sort Puddelhund, og det fortælles, at Hunden spiste ved hans Bord.

Den afdøde Original foretog en Gang en Palæstinarejse, hvorfra han sendte Olieblade hjem til en Mængde Mennesker i Aarhus, og siden Hjemkomsten optog denne Rejse ham meget stærkt. Mærkelig nok meldte Korsgaards ejendommelige Sygdom sig særligt om Sommeren. Om Vinteren var han fornuftig nok, og Folk, der har kendt ham, siger, at han gjorde et meget intelligent Indtryk.

I de senere Aar flyttede han til Askov, hvor han ejede et Hus og en meget stor Have. Han havde igennem Aarene samlet sig et meget værdifuldt Museum, som han med Stolthed viste frem. Dette Museum har han testamenteret til et engelsk Bibelselskab, og en stor Del af hans efterladte Formue er skænket til Missionen i det fremmede — væsentlig til Indkøb af Bibler. Korsgaard vil efter eget Ønske blive begravet i sin Have paa en indhegnet Plads, hvor han har opført et pragtfuldt Mausoleum for sig selv.

En stor Del af sine Penge brugte Korsgaard til at lade trykke religiøse Traktater for, som han selv forfattede. De var som Regel paa Vers og komplet meningsløse. Disse Traktater gik han selv rundt og delte ud. Han gav aldrig Penge til de fattige. Meldte de sig ved hans Dør, fik de stukket en Pakke Traktater ud. De kunde saa sælge dem, sagde Korsgaard Og selv beholde Fortjenesten. Korsgaard var altid, mens han boede i Aarhus, ledsaget af en sort Puddelhund, og det fortælles, at Hunden spiste ved hans Bord.

Den afdøde Original foretog en Gang en Palæstinarejse, hvorfra han sendte Olieblade hjem til en Mængde Mennesker i Aarhus, og siden Hjemkomsten optog denne Rejse ham meget stærkt. Mærkelig nok meldte Korsgaards ejendommelige Sygdom sig særligt om Sommeren. Om Vinteren var han fornuftig nok, og Folk, der har kendt ham, siger, at han gjorde et meget intelligent Indtryk.

I de senere Aar flyttede han til Askov, hvor han ejede et Hus og en meget stor Have. Han havde igennem Aarene samlet sig et meget værdifuldt Museum, som han med Stolthed viste frem. Dette Museum har han testamenteret til et engelsk Bibelselskab, og en stor Del af hans efterladte Formue er skænket til Missionen i det fremmede — væsentlig til Indkøb af Bibler. Korsgaard vil efter eget Ønske blive begravet i sin Have paa en indhegnet Plads, hvor han har opført et pragtfuldt Mausoleum for sig selv.